

Parijs, 1779

Ik ben doof vanaf mijn zevende jaar.
Ik werd aan mijzelf overgelaten en kreeg geen enkel onderwijs vanaf het moment dat ik een beetje kon lezen en schrijven.
Ik ging naar Parijs en werd leerjongen tegen het advies en de wens van mijn ouders.
Ze meenden dat ik niet in staat was om wat dan ook te leren.
Ik was gedwongen werk te zoeken om te overleven.
Er was niemand die me steunde of beschermde.
Ik had geen enkele bron van inkomsten.
Ik kwam tweemaal in het armenhuis terecht omdat ik geen werk had.
Ik moest voortdurend vechten tegen armoede, vooroordelen, beledigingen, de wreedste pesterijen van ouders, vrienden, buren en collega's. Ze noemden mij een beest, een idioot, een gek die beweert dat hij verstandig is en intelligenter dan zij, maar die op een gegeven moment wel in de Petites Maisons terecht zal komen.
Dit is de situatie van de vreemde dove auteur.
Dit zijn de aanmoedigingen en de raad die hij ontving.
In deze omstandigheden - met gereedschap in de ene hand en een pen in de andere - dat hij deze observaties op papier heeft gezet.

Pierre Desloges